

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 37. Molitve za mir med narodi v maju. — 38. Suprema S. Congregatio S. Officii: I. Decretum. II. Decretum de sterilizatione directa. — 39. Dataria Apostolica: Declaratio. De conditionibus in conferendo Canonicatu theologali requisitis. — 40. Pontificia Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos: Responsa ad proposita dubia. — 41. Razglasitev kandidatov za prezbiterat. — 42. Pravilnik za cerkvene takse, pojasnilo. — 43. Društvo »Družina«. — 44. Seznami nabornikov. — 45. Objave. — 46. Slovstvo. — 47. Osebna naznanila.

37.

Molitve za mir med narodi v maju.

Pismo papeža Pija XII. kardinalu državnemu tajniku Alojziju Maglione o molitvah za upostavitev miru med narodi.

Svojemu ljubemu sinu,
Alojziju svete rimske Cerkve kardinalu Maglione,
državnemu tajniku

PAPEŽ PIJ XII.

Ljubi naš sin,
pozdrav in apostolski blagoslov!

V minulem letu, ko so temni oblaki bolj in bolj zastirali nebo in je rožljanje z orožjem napovedovalo vojno vihro, je bil ves svet v strahu. Tedaj smo Mi, ki delimo z očetovskim srcem tegobe in stiske sinov, navelikli na Tebe pismo,¹ v katerem smo po Tebi pozvali vse kristjane, naj se v nastopnem mesecu maju obračajo v svojih prošnjah in molitvah na mogočno Mater božjo, da predobra Mati spravi nas revne s svojim Sinom, užaljenim vsled toliko grehov in da se po pravični ureditvi spornih zadev ter pomiritvi duhov znova obnovi in ustali sloga med narodi. Sedaj pa, ko se je položaj sprevrgel na slabše in je izbruhnila strašna vojna, ki je rodila že brez števila gorja in škode, znova nujno rotimo vse sinove, ki jih imamo po vsem svetu, naj se v prihodnjem mesecu maju, posvečenem Devici Bogorodici, zbirajo vsak dan okrog njenega oltarja v goreči molitvi.

Vsem je dodobra znano, da od začetka vojne nismo opustili ničesar, da ne bi z vsemi možnimi sredstvi vzpodbujali vseh, bodi v javnih govorih in spomenicah, bodi v razgovorih in pogajanjih, da upostavijo znova mir in slogo, ki bo zgrajena na temeljih pravičnosti in učvrščena po medsebojni bratski ljubezni.

Saj Tebi, ljubi naš sin, ki si Nam tako blizu v vladanju vesoljne Cerkve in ki uživaš Naše popolno zaupanje, je dobro znano, kako zelo Nas boli gorje in trpljenje vojskujočih se narodov, tako da smemo ponoviti in Nase obrniti znane besede apostola Pavla: »Kdo je slaboten in bi jaz ne bil slaboten?«² Razen tega je Naša duša zvrhana silne žalosti ne samo

¹ Epist. Quandoquidem d. d. 20. Aprilis 1939.

² 2. Kor. 11, 29.

vsled strašnih nesreč, ki se zgirjajo na vojskujoče se narode, ampak tudi vsled dnevno naraščajočih nevarnosti, ki pretijo še drugim narodom. Pa dasi — kakor rečeno — nismo opustili ničesar, kar zmore človeška pomoč in človekov um, da odstranimo to grmado nesreč, stavimo vendar vse svoje zaupanje vanj, ki edini zmore vse, ki drži v svoji dlani svet, v čigar rokah je usoda narodov ter misli in naklepi njihovih voditeljev. Zato želimo, naj združijo vsi svoje prošnje z Našimi prošnjami, da bi Gospod usmiljenja pospešil s svojo vsemogočno roko konec tega bridkega viharja.

Ker je pa, kakor trdi sv. Bernard, »volja božja, da dosežemo vse po Mariji«,³ naj se zatekajo vsi k Mariji; na njen sveti oltar naj polažajo svoje prošnje, solze in bridkosti, da si od nje izprosijo pomoči in tolažbe. Navad, katerih so se držali, kakor priča zgodovina, naši očetje v času nesreč in v usodnih dneh, in nikdar zaman, se držimo še mi po njihovem zgledu in jih ne pustimo v sedanji preskušnji, ki nas tlači. V toliki milosti je namreč preblažena Devica pri Bogu in toliko moč ima pri svojem edinorojenem Sinu, da je tisti, ki je potreben pomoči, pa se ne zateče k njej, podoben, kakor poje Alighieri, onemu, ki hoče leteti brez kril.⁴ Saj je ona mogočna Bogorodica, in kar nas navdaja s sladkostjo, tudi naša preljuba Mati. Nič nam zato ne bodi milejše, kakor da se zatekamo pod njeno varstvo in njeno zaščito ter da si odpočijemo v njeni materinski dobroti.

Toda posebej želimo, ljubi naš sin, da v prihodnjem mesecu maju zopet napolnijo svetišče Device nedolžne množice dečkov in deklc ter po njeni priprošnji in njenem mirovnem posredovanju izprosijo vsem narodom in rodovom mirnejših časov. Vsak dan naj prihajajo k oltarju nebeške Matere ter na kolenih naj ji s povzdignjenimi rokami s prošnjami poklanjajo tudi cvetlice, sami cvetke v mističnem vrtu Cerkve. Zares veliko zaupanje stavimo v prošnje otrok, katerih »angeli . . . vedno gledajo obličje Očeta«,⁵ katerih obraz diha nedolžnost in iz katerih živih oči se utrinja žar nebeške luči. Vemo namreč, da jih božji Odrešenik objema s posebno ljubeznijo in da jih presveta Mati ljubi z nežnejšo prisrčnostjo; vemo, da molitve nedolžnih predirajo nebo, uklanjajo božjo pravičnost in izprosijo sebi in drugim božjih darov.

Izvajajo naj med seboj ti mali nekako molitveno tekmo in naj ne odnehajo vedno in vedno prositi, svesti si obljube: »Prositate in se vam bo dalo, iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo.«⁶

Predobri Bog pa se naj usmili molitev toliko prosilcev, zlasti molitev nedolžnih otrok ter naj dodeli, da se bodo duhovi pomirili in se zedinili v bratski ljubezni; da se spori pravilno rešijo in uredijo; da čimprej zasije človeški družbi mavrica miru in srečnejša doba.

Ti pa, Naš ljubi sin, te Naše želje in spodbude vsem na najprimernejši način sporoči, predvsem škofom po vesoljnem svetu, o katerih vemo, da se vedno z vnemo zavzemajo za naše namene in katerih dušnopastirsko skrb smo že tolikokrat mogli spoznati.

Medtem pa v poroštvo nebeških darov in v dokaz Naše očetovske ljubezni prav radi podeljujemo Tebi, ljubi Naš sin, in vsem onim, ki se bodo rade volje odzvali tej naši spodbudi in še posebej množici Nam tako dragih otrok v Gospodu apostolski blagoslov.

³ Serm. in Nativ. B. M. V.

⁴ Cnf. Div. Comm. Par. 33, 13.—15.

⁵ Mat. 18, 10.

⁶ Mat. 7, 7; Lk. 11, 9.

Dano v Rimu, pri Sv. Petru, dne 15. aprila 1940, v drugem letu Našega papeštva.

Papež Pij XII.

1. Zgornje naročilo sv. očeta Pija XII. naj se ob primerni priliki pri šmarnični pobožnosti prebere vernikom.

2. Podrobna navodila radi molitev za mir po naročilu sv. očeta Pija XII. v letošnjem maju so se sporočila župnijskim uradom in samostanskim predstojništvom v posebni okrožnici, ki se glasi:

Štev. 1143.

V Mariboru, dne 23. aprila 1940.

Ponovni poziv papeža Pija XII. k molitvam za mir v Marijinem mesecu (L'Osserv. Rom. 18. IV. 1940).

V minulem letu, »ko je po vsem svetu že vstajal resen strah pred vojnim viharjem«, je pozval sv. oče Pij XII. s pismom, naslovljenim na državnega tajnika, kardinala Maglione, ves krščanski svet, naj se meseca maja obrača v svojih molitvah k Materi božji, da izprosi od svojega Sina pomiritev naraščajočih nasprotstev in sovražnosti med narodi in državami s sklenitvijo poštenega sporazuma in miru. (Oglasnik 1939, VI, št. 31).

A izbruhnila je strašna vojna, ki je povzročila že brez števila gorja in škode in nobeno znamenje še ne kaže skorajšnjega konca sproščenih sovražnosti, nasprotno nevarnost, da vojna potegne v svoj vrtinec tudi narode in države, ki so se je doslej, hvala Bogu, znale obvarovati, postaja vedno večja. Kaj čuda, če je Pij XII. naslovil z datumom od 15. aprila 1940 novo pismo na svojega državnega tajnika, v katerem kliče svoje sinove in hčere po vsem svetu, da se v letošnjem Marijinem mesecu vnovič zberejo okoli oltarjev Matere božje in še gorečneje prosijo, naj izprosi vsem narodom od svojega Sina, »ki zmore vse, ki drži tako rekoč svet na dlani svojih rok in vodi usodo, misli in čustva onih, ki vladajo narodom: m i r«.

»Spomnimo se,« piše sv. oče, »da je, kakor je dejal sv. Bernard, volja božja, da dosežemo vse po priprošnji Marijini«, nato pa v prisrčnih in izbranih besedah ponovi svojo vročo željo iz prvega pisma z dne 20. aprila m. l., »naj bi tudi to leto zlasti č i s t e m n o ž i c e o t r o k, ki so najlepši cvet v mističnem vrtu Cerkve,« povzdigovale svoje roke in svoja srca k nebeški Materi v maju, da s svojo vsemogočno priprošnjo izposluje od Boga mir, ki ga svet ne more dati. »Vemo,« to so njegove besede, »da Odrešenik otroke posebno ljubi in da so neskončno dragi tudi njegovi presveti Materi«. Naj torej dosežejo nedolžne otroške duše, da bi se mi pomirili in se zopet bratovsko objeli: da bi se upostavil red miru in pravice, da bi čimprej zasvetila zarja srečnejše bodočnosti človeški družbi.

Sledeč pozivu sv. očeta naročam, da se letos povsod šmarnična pobožnost opravlja za ohranitev miru v naši ožji domovini in za upostavitev miru na vsem svetu. Odredbe, objavljene v Oglasniku 1939, VI, št. 31, veljajo v polnem obsegu tudi za letošnje majniške pobožnosti; zato naj se vestno proučijo in prav tako vestno izvedejo, zlasti glede molitev za mir od množic otrok.

Celotno besedilo pisma sv. očeta z dne 15. aprila t. l. bo objavljeno v prihodnjem Oglasniku.

Kraljica miru, prosi za nas.

Škof in apost. administrator:

† Ivan Jožef,

38.

Suprema S. Congregatio S. Officii.

I.

Decretum.¹

In generali consessu Supremae S. Congregationis S. Officii, habito feria IV, die 10 Ianuarii 1940, proposito dubio:

»An inter acatholicos qui, iuxta decretum S. Officii diei 18 Ianuarii 1928, in causis matrimonialibus agere prohibentur, connumerandi sint etiam apostatae a fide«.

Emi ac Revmi DD. Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, omnibus rite perpensis, respondendum decreverunt: *A f f i r m a t i v e*.

Feria V, die 11 Ianuarii 1940, Ssmus D. N. D. Pius, divina Providentia Papa XII, in audientia Excmo ac Revmo D. Adessori S. Officii impertita, relatum Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 15 Ianuarii 1940.

Romulus Pantanetti,
Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.

II.

Decretum de sterilizatione directa.²

Proposito Supremae Sacrae Congregationi S. Officii dubio: »An licita sit directa sterilizatio sive perpetua sive temporanea, sive viri, sive mulieris«, Emi ac Revmi Patres DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, feria IV, die 21 Februarii 1940, respondendum decreverunt:

»N e g a t i v e et quidem prohiberi lege naturae, eamque, quoad sterilizationem eugenicam attinet, Decreto huius S. Congregationis die 21 Martii 1931, reprobata iam esse«.

Et feria V, die 22 Februarii 1940, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Papa XII, in audientia Excmo ac Revmo D. Adessori Sancti Officii impertita, relatum Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii die 24 Februarii 1940.

Romulus Pantanetti,
Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.

39.

Dataria Apostolica.

Declaratio. De conditionibus in conferendo Canonicali theologali requisitis.³

Quae in *M o t u P r o p r i o* Pii fel. rec. Pp. XI. »Bibliorum scientiam« diei 27 Aprilis 1924 (*Acta Apost. Sedis*, 16, 1924, pag. 181) sub II statuta sunt, de requisitis in eo cui conferendum sit Beneficium in quo

¹ AAS, 1940, pag. 52.

² AAS, 1940, pag. 73.

³ AAS, 1940, pag. 163.

canonice insit onus Sacrae Scripturae populo explanandae, ita sunt interpretanda, ut, ceteris paribus, ille, etiam Doctori in Sacra Theologia (de quo in Canone 399, § 1), praeferatur, qui Laurea aut Licentia in Re Biblica insignitus sit.

Ex Audientia Ssmi diei 8 Aprilis 1940.

F. Card. Tedeschi ni, S. R. E. Datarius.

L. ✠ S.

Ioseph Guerri, Regens.

40.

Pontificia Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos.

Responsa ad proposita dubia.¹

Emi Patres Pontificae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. De excusatione a choro.

D. An excusatio a choro, de qua in canone 420 § 1. n. 4, extendatur ad servitium parociae non capitularis.

R. Negative.

II. De indulgentiis lucrandis.

D. An confessarii, vi canonis 935, commutare possint visitationem ecclesiae determinatae, etiam ad lucrandas indulgentias toties quoties et Portiunculae nuncupatas.

R. Affirmative.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 19 mensis Ianuarii, anno 1940.

M. Card. Massimi, Praeses.

L. ✠ S.

I. Bruno, Secretarius.

41.

Razglasitev kandidatov za prezbiterat.

Dne 7. julija 1940, ki je 8. nedelja po Binkoštih, prejmejo v mariborski stolnici naslednji gojenci V. in IV. letnika lav. kn.-šk. duh. semenišča, tretji višji red mašniškega posvečenja ali prezbiterat:

Iz V. letnika: Aužner Mirko od Sv. Jurija ob južni železnici, Breznikar Viktor iz Braslovč, Fekonja Franc, rojen v Gornji Radgoni, stanuje v Mariboru, Kasesnik Ivan iz Šoštanja, Kolenko Ivan iz Črensovcev, Luskar Jožef od Sv. Vida na Planini, Merc Viktor od Sv. Trojice v Halozah, Povh Ivan iz Trbovelj, Savelli Viljem, rojen v Krnjevši, stanuje v Celju, Sovinšek Jožef iz Noveštifte.

¹ AAS, 1940, pag. 62.

Iz IV. letnika: **A r e h** Albert iz Starega trga, **G o r i č a n** Henrik iz Slov. Bistrice, **K o c m u t** Janez od Sv. Andraža v Slov. goricah, **R o b l e k** Peter iz Solčave, **V a r g a** Ludvik iz Bogojine.

Istočasno bo sprejel prezbiterat lavantinski bogoslovec **P a j k** Janko, rojen v Ljubljani, stanuje v Mariboru, ki študira V. letnik bogoslovja na teološki fakulteti v Ljubljani.

Častiti gg. dušni pastirji naj razglasijo navedene kandidate za prezbiterat dne 29. junija t. l., to je na praznik apostolov sv. Petra in Pavla, »inter missarum sollemnia« s prižnice vernemu ljudstvu. Obenem naj se verniki povabijo, da opravljajo molitve za goreče duhovnike in naj se jim znova priporoči apostolat molitve in žrtvovanja, nazvan »Duhovniška sobota« (Oglasnik 1935, III, str. 26). Če bi imel kdo izmed vernikov upravičene pomisleke zoper posvetitev imenovanih kandidatov, naj tega ne prikriva.

Po naročilu lav. sinode iz l. 1911 naj dušni pastirji vsakikrat, ko razglasijo imena ordinandov, skupno z verniki molijo molitev za novomašnike iz Cerkvenega molitvenika na strani 264 ter pristavijo trikrat »Oče naš«, »Zdrava Marija« in »Čast bodi Očetu«. Na dan ordinacije naj dodajo posamezni duhovniki k predpisanim molitvam še oracijo »Pro omni gradu Ecclesiae«, ki je tretja med »Orationes diversae«. Verniki naj ta dan molijo za ordinande in duhovniški naraščaj.

Gospodje novomašniki se opozarjajo na škofijske predpise glede cerkvenih in izvencerkvenih slovesnosti ob priliki novih sv. maš (Syn. dioec. 1903, str. 305; Syn. dioec. 1906, str. 508—514; Oglasnik 1934, odst. 89, str. 94). Čut odgovornosti, resnost časov in mišljenje s sv. Cerkvijo zahtevajo bolj kot kdaj, da se odredbe cerkvene oblasti uvažujejo in vestno izpolnjujejo. Gospodje dušni pastirji se naj potrudijo, da se bodo cerkvene novomašne slovesnosti izvršile v vzpodbudo in duhovno korist vernikov. Pri izvencerkvenih novomašnih slovesnostih pa se naj sporazumno s prizadetimi uveljavijo zgoraj navedena določila, tako »ut, is, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis« (Tit 2, 8).

42.

Pravilnik za cerkvene takse, pojasnilo.

Predsedništvo škofovskih konferenc je poslalo tukajšnjemu ordinariatu spodnji dopis z dne 2. maja 1940, št. 95/B. K. — 1940, ki se s tem daje v vednost in ravnanje.

»Predmet: Poslovne knjižice delavcev in nameščencev, oprostitev taks.

Na podlagi čl. 20 Pravilnika o plačevanju cerkvenih taks ter čl. 6 in 7 Poslovnika Centralnega urada izdaje Predsedništvo škofovskih konferenc k čl. 15 Pravilnika v gornji zadevi sledeče

P o j a s n i l o :

Po načelnem stališču, ki ga je zavzel Episkopat (Obvezna tolmačenja Pravilnika I), imajo v Pravilniku predpisane cerkvene takse značaj državnih taks v cerkvenih zadevah, ki se plačujejo neposredno od Cerkve; zato se morajo odredbe o oprostitvi državnih taks prilagoditi tudi cerkvenim taksam, ki so predpisane s pravilnikom. Vsled tega so vse listine, vloge in izkazi, ki so potrebni pri izdajanju, obnavljanju in zamenjanju

legitimacij (poslovnih knjižic) delavcev in nameščencev, oproščeni cerkvenih taks, predpisanih s Pravilnikom (gl. čl. 14 Uredbe z zakonsko močjo z dne 24. III. 1938, M. s. št. 276).

Nadškof
predsednik škofovskih konferenc:

Dr. Alojzij Stepinac, l. r.«

43.

Društvo „Družina“.

Na prošnjo novoustanovljenega društva »Družina« v Ljubljani se objavlja naslednje obvestilo:

„V Ljubljani se je ustanovilo v soglasju s cerkveno oblastjo društvo »Družina«, ki ima namen, varovati koristi družine, zastopati povsod, posebno v javnosti, krščanska, predvsem katoliška načela in pomagati v prvi vrsti družinam s številnimi otroki. Na podlagi statističnega pregleda vseh družin v Sloveniji bo društvo dobilo možnost opozoriti družbo in državo na žalostno dejstvo, da družina počasi razpada, in na kak način je mogoče ustvariti ugodne pogoje za snovanje novih družin in izvojevati družinam s številnimi otroki potrebno podporo za obstanek.

Organizacija društva se bo izvedla po podružnicah, ki se bodo ustanovljale zlasti v mestnih in trških župnijah ter v župnijah industrijskih in delavskih središč.“

Ker ima imenovano društvo poleg verskoobnovitvenih ciljev v načrtu še izboljšanje in okrepitev socialnega položaja družin, zlasti družin s številnimi člani, bo v tej smeri srečno izpopolnjevalo »Bratovščino ali družbo krščanskih družin v čast sv. Družine«, ki je vpeljana skoraj v vseh župnijah domače škofije.

Tukajšnji ordinariat iz tega razloga priporoča župnijskim uradom v mestih, trgih, industrijskih in delavskih središčih ter v vseh večjih krajih, da se poleg priljubljene Bratovščine krščanskih družin, ki se naj poživijo in ohrani, z nima jo za novo društvo »Družina« in ga naj po možnosti ustanovijo kot podružnico v svoji župniji. Glavni odbor v Ljubljani je pripravljen posredovati društvena pravila in dati vsa potrebna pojasnila. Vsa vprašanja v zadevi društva »Družina« naj se do nadaljnjega pošiljajo na naslov: Knjižarna Janez Dolžan, Ljubljana, Stritarjeva 3.

44.

Seznami nabornikov.

Vsled sporočila ministra Vojske in Mornarice opozarja ministrstvo pravde z dopisom od dne 15. apr. 1940 št. 29.299 v zadevi seznamov nabornikov za stalni kader, prizadete, da morajo uporabljati v to svrhu predpisani obrazec, ki se ne sme svojevoljno izpreminjati.

Obenem je g. minister Vojske in Mornarice zaprosil, naj se cerkvene oblasti obvestijo, da v prihodnje, če bo potrebno izpremeniti kakšen po vojaških predpisih veljaven obrazec, predložijo utemeljeno vlogo vojaškim oblastem v rešenje in da v tem ne izvršijo samovoljno nikakšne izpremembe.

O tem se v svrhu ravnanja obveščajo vsi župnijski uradi lavantinske škofije in apostolske administracije.

45.

Objave.

Išče se: 1. Krstni list Ratajec Matevža, roj. okrog 1796—1800. — 2. Krstni list Blagatinšek v. Kaiserfeld Jožefa, roj. okrog l. 1803, in Sam Cecilije, roj. okrog l. 1808. — 3. Krstni list Posauer v. Ehrenthal Janeza, roj. v l. 1726—1746, in Felber Marije Ane, roj. v l. 1728—1752. — 4. Por. list Blagatinšek Jožefa in Felber Marije, por. v l. 1746—1765; ter por. in roj. list njenih staršev.

46.

Slovstvo.

VI. mednarodni kongres Kristusa Kralja, Ljubljana, 25. do 30. julija 1939. Ljubljana 1940, uredila Ivan Martelanc in Josip Premrov, založil škofijski ordinariat v Ljubljani, cena: broš. 40 din, vez. 55 din.

Izšlo je poročilo o šestem kongresu Kristusa Kralja. Je to krasna knjiga kakor po zunanji opremi, tako še bolj po vsebini. Po uvodni besedi škofa dr. Rožmana sledi poročilo o zunanjem poteku kongresa. Nato so opisana kongresna zborovanja in priobčeni referati, ki bo iz njih črpal svojo snov cerkveni in društveni govornik.

Uvodno zborovanje: Krščanski prerod — zahteva časa.

Prvi študijski dan: bistvo in cilj verskega preroda, o sredstvih in potih verskega preroda, kraljevanje Kristusa v svetu duha.

Drugi študijski dan: vzgoja нравnega rodu, vzgoja moralnega človeka, katoliška vest v javnem življenju, krščanski nazor in javno življenje.

Tretji študijski dan: laik v Cerkvi, laik v farnem občestvu, laiški apostolat in osvojitve sveta za Kristusa, sodelovanje laikov s hierarhijo.

Končno sledijo resolucije kongresa in resolucije slovenskega zborovanja, ki so za nas posebno aktualne.

47.

Osebna naznanila.

Umeščen je bil za župnika v Gornji Lendavi g. Ivan Kolenc, provizor istotam (1. maja 1940).

Postavljeni so bili gg.: Alojzij Ciglar, kaplan v Beltincih, za provizorja pri Sv. Juriju ob Pesnici (1. maja 1940); Alojzij Peitler, I. kaplan v Slivnici pri Mariboru, za provizorja na Zdolah; Ivan Sukič, kaplan v Cankovi, za provizorja v Gornjih Petrovcih (16. maja 1940).

Nastavljeni so bili za kaplane: gg. semeniški duhovniki Jožef Gjuran v Zrečah (22. aprila 1940), Avgust Štancer pri Sv. Petru pod Sv. gorami, Jožef Gutman v Framu z delokrogom na Tišini, Adolf Pikl v Beltincih (1. maja 1940), Božidar Božič v Šmartnem ob Paki, Alojz Jakopina v Slivnici pri Mariboru (II.), Maksimilijan Prah v Črenovcih (16. maja 1940); Franc Časl ml., resign. župnik na Zdolah, za kaplana v Guštanju z delokrogom na Dolu pri Hrastniku (16. maja 1940); Anton Hanžel, salezijanec iz Veržeja, za kaplana pri Sv. Marku niže Ptuja (1. maja 1940).

Resigniral je na župnijo Zdole g. Franc Časl ml. (15. maja 1940).

Umril je 20. aprila 1940 v Gornjih Petrovcih tamošnji župnik g. Anton Čirič v 66. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 21. maja 1940.